

**NUPERA
QUAEDAM OSCA
CUM AUCTAR IN
MARM. ANXAN.
COMMENTAR...**

Raimondo Guarini

§. I.

MARMOR OSCO-AGNASIVM SACRVM.

Ad M. fere P. V. ab oppido illustri, quod *Agnone* audit, oppidulum extat, cui nomen satis auspicatum *Pietrabbondante*, in quo insignia adhuc perennant veteris oppidi amplissimi vestigia cum moenium, theatrique reliquiis, quas inter sparsim nummi cum literatis τοῖς κειμηλίοις et prodire, et prodire in dies festinant. Oppido nomen, nisi me coniectura fallit, *Agnas* fuit Oscis, unde post *Agnone*, ab *agnis*, ut mihi persuasum est, voce derivata. Ab *Agnase*, vel *Agnate*, dicti *Agnasii*, ut ab *Aquino Aquinates*, de quibus infra loco opportuniore ampliandum. Nunc, quod instat, agendum sine mora, et diverticulis.

Haec inter memorati oppiduli rudera nuper effossum marmor oscum de sacrorum genere, quod

*

latum palmo uno, duplo fere in longitudinem protenditur. Lineolis sex omne continetur *συμμετρικῶς* inter sese dispositis cum apposis finalium in medio interpunctionibus, vocibusque singulis per iusta inter se spatia distinctis. Characteres equidem elegantes cum nexibus quibusdam, illorum plane similibus, qui in cippo Osco-abellano, et Pompeiorum adiraniensi in primis titulo, sunt conspicui. Si quid in his usu, experientiaque edocti olfacimus, epigramma romane olet, et ad beatiora Reipublicae tempora referendum. Quae cum ita dicimus, non ita accipi volumus, quasi a romanis haec osci didicerint, quibus contra persuasum est, romanos ab oscis, caeterisque populis, utpote antiquioribus, pleraque sua hausisse: sed osci tantum epigrammatis cum sententiam, tum sententiae tenorem, brevilloquentiamque commendare, fuit animus. Sed praeloquiorum satis. Titulus sic habet:

ΝΙΥΥΥ. ΕΠΕΝ
 Τ. Μ. ΔΤ. ΣΙ
 ΕΚΚ. ΣΥΚΡΩΝ
 ΚΑΝΝ. ΥΑΥΕ
 ΙΝΥΑΙ
 ΗΚΡΩΕΡ

Singula nunc *κατα στοιχείον*, more nostro, expendamus.

1. NEVE. Breviate pro *Neveiz*, et si velis, redde *Nevius*, quod tene pro primo viri nomine. Alterum est

2. SVLLIAIZ. Habeo pro *Sullius*, vel *Sollius*, quod osci o carebant. *Sollia* porro gens, quae nunc primum oscae se prodit originis, passim obviat in Grutero. Oscore nomina, ut saepe adnotatum, pleraque in *iz* exeunt. *Adiranz* ergo, qui *Adiranius*, marmoris Osco-pompeiani paullum ab hac regula deflectit (1).

3. TR. M.T. Ad vocem breviam TR. non est, ut de *Tribuno* cogitemus. *Tribunus militum*, quod me olim fugit, occurrit in marmore Adiraniano in voce *Triubum*, quae sic dividenda: *Triubu. M.* quod fortasse insinuat per punctum interpositum cruribus literae V. Ad rem praesentem quod attinet, TR. est sine dubio *ter*, et M. T. *Medd. Toutix*. Nevius idcirco Sollius ter *Meddix Agnasiorum Toutixz* processit, ex quo, si caetera deforent, pervetusti oppidi nobilitas commendatur, quod in sequentibus Maruccinorum primariis fuisse accensendum, constabit.

4. EKK. Integre in Cippo *Osco-abellano*: EKKVM, *ecce*, vel *heic*. Apage igitur a voce hac *Cuma* illa, quam sibi videre visi sunt quidam, qui hu-

(1) Vid. Comm. XI. pag. 11. et seq.

mane inter homines versari dedignant, vagari soli per nubes amant.

5. ZAKARAKLVM. *Sacrum*, sive *sacrificium*. Ita prorsus et in cippo *Osc-abellano*, quem si lubet, videsis, ne alibi dicta, et iamdiu tralatitia, hic recoquamus. AR nexu implicantur.

6. FVLA. *Phuva*. Dele adspirationem: fiet *puva*, idest *buva*=*bove*, et mari utique, quod Deo, non Deae, litatur. *Phuva* igitur, *bos*, oscis fuit generis item communis, ut *ovis*, cum primae tamen declinationis desinentia, quemadmodum latinis est mos. Hac de causa nihil additum, quo *bovis sexus* indicaretur, quod nihil hoc opus erat. Eccui nunc Deo sacrum?

7. IANVD. *Iano* nimirum, quod oscis *Ianud* cum *d* paragogico. *Ianus*, italorum et Rex, et Deus antiquissimus, testante Sex. Aurel. Victore, *primus*, etiam cum *Diis aliis sacra fierent*, *nominabatur*, eique *bove* interdum *mare*, aliquando et *vervece*, fieri consuevit (1). *Agnasiis* igitur suum erat *Iani* templum. Nec audiendi sunt, qui hoc in loco τὸ *phuva* versiculi praecedentis cum *Ianud* sequentis coniungunt, ut unico hiatu *Phuvaianud* legant, quod ipsis in Bovianum evade-ret. Nam primo *Bovianum* cum *B* effertur, qua

(1) Vid. Fr. Arv. pag. 366.

litera non carebant osci. Deinde arbitrarie omnino, nulla non cogente inquam, sed ne probabili quidem ratione, altera vox cum altera ferruminatur. Fac enim, *Bovianum* hic insinuari. Quenam epigrammatis constaret sententia? Nevium nempe Sollium, qui Agnasiorum tertio, vel ter salutatur Meddix Touticus, Boviano sacrum fecisse. Atqui Agnasii Boviano distabant M. P. XVIII. eoque amplius. *Genio* praeterea oppidorum divinos praebitos honores, nemo ignorat; oppidis ipsis, quoad memini, hactenus nescio.

8. AKDAFED. *Acdafed*. Tertia singularis praeter. indic. desinentia archaica, ut veterum latinorum *deded*, et oscorem *amanaffed*=*fecit*. Vox lithurgica, quae latinis fuit *dedit*. Ad literam est: *addidit*. Vox composita ex particula *ac*, et *dafo*, vel *davo*=*do*. Sic vulgo: *ti davo*=*tibi do*. Quo magis mihi plaudo, quod in obsoletis huiusmodi rimandis dialectis humana humane tractans, vernaculis potissimum, neglectisque vocibus et pressius, et acrius mihi insistendum iam diu constitui. Haec igitur osci nostri epigrammatis, et quidem *κατὰ τὸ γῆθον*, sententia omnis:

NEVIVS. SOLLI

VS. TER. M. T

HEIC. SA

CRVM. BOVE

IANO

DEDIT

Agnonem, ut nunc vocant, in Molisii provincia, mihi certum fere est, sic dictum ab *agnis*, ut et inaudita hactenus *Agnas*, cuius reliquiae haud procul ab eo dissitae. Qui igitur Aquiloniam in oppido agnonensi quaerunt, frustra sunt, cum Aquiloniae aliunde quaerenda derivatio sit procul dubio, quam ab *agnis*. Aquiloniam praeterea in Hirpinorum regione stetisse, Plinius cum Ptolemaeo disertissime testantur. Plinii verba haec sunt (1): *intus in secunda regione Hirpinorum colonia Beneventum... Aeculani, Aquilonia, Abellinates*. Et Ptolemaeus (2): *Ἰρπινῶν πόλεις Ακουλῶνια, Αβελλινον, Αικουλανον. Hirpinorum Civitates, Aquilonia, Abellinum, Aeculanum*. Aquiloniam idcirco eo constituisse, vulgo statuitur, ubi nunc *Carbonaria*, et *Mons viridis*. Testimoniis adeo luculentis nemo refragari ausus. At *Agnonem*, reponunt, *Aquiloniam* alteram extitisse ab

(1) Lib. III. Cap. XI.

(2) Lib. III.

Aquilonia Hirpinorum cognomine. Verum unde id probant? Quod nempe *Agnonem* autumant nomine suo *Aquiloniam* prae se ferre: quod nihil aliud est, quam probare idem per idem, seu mera principii petitio, ut Dialectici aiunt. Alia igitur proferenda sunt argumenta, si id evincere est animus.

§. II.

AES OSCO-AGINIENSE PASCVARIVM.

Rapini, Aprutii citerioris oppiduli, ingentes inter ruinas, quae *Civitatausa*, vel *tansa* vulgo audiunt, tabella aenea literata nuper detecta, quam pretio erogato, sui iuris fecit vir splendidus, Ignatius de Cicco, domo Rapino. Ruinae, de quibus memoratum, vetus prae se ferunt, amplumque sepulcretum, in quo oscorum numismatum cum graecis duobus neapolitanis seges demessa locupletissima a V.C. Carolo Riccio. Aes nostrum in sepulcro quodam latitabat, quod *Popedii* cuiusdam fuisse videtur. An hic *Popediorum Silonum* agnatus, quorum in bello Italico fama numquam peritura? *Agnatum* dico, nam aes arbitror bello Italico paullo antiquius. Lemma utrumque, nisi certissimum, veri speciem habet sine dubitatione simillimam. Cur in *Popedii* sarcophago haec re-

condita aenea lamina, loco dicetur opportuniore. Nunc illud notandum, quod cuique facile in mentem veniat: haud longe a sepulcreto oppidum Maruccinorum insigne extitisse, quod ex aere ipso *Aginiam*, vel aliud huius simile, ab oscis olim nuncupatum, illudque, fato Herculani nostri communi, adhuc opertum latitare. Quanti demum staret, illud e tenebris ad dias revocare luminis auras? Sed haec somniantium deliramenta mera. Age, quod nostra interest, in viam e diverticulo redeamus. Aeris exemplar diligenter exceptum, more suo, ad nos detulit saepe collaudatus Ambrosius Carabba, in quod haec notanda.

A laeva dextrorsum progreditur, ut tabula lucana oppidensis de *re macellaria* (1). Characterum caelatura levis admodum, ac fere umbratilis, qui tamen romanis proxime accedunt. Notanda forma τῆς G, quae huiusmodi: . Insertam quoque incurris literam O, quae oscis deerat, in hanc speciem ; et A denique . Vocum multarum vix una supersunt lineolae verticales, nec integrae omnes, ex quibus nil certum statui potest de ὠλινῆ vocis ipsius integratione, etsi de sententia, ac potestate valde probabiliter constet. Tabellae uncus superne adhaeret, quo suspendi eam oportet.

(1) Vid. R. G. in *Com. suum* V. *excurs. critic.* an. 1841.

tuit. Quod illius aetatem spectat, mature perpensis omnibus, quae de ea hactenus sunt commemorata, palmarium videtur, ipsam ad ea Samnitium tempora fore reſciendam, in quibus oscorum dialectus in romanam sensim sine sensu immeabat, ac veluti fundebatur. Vocum fundus graecam, latinamve prae se fert originationem. Nonnullae ὕληες aut graecae, aut romanae. Quae omnia si cum iis sine invidia conferantur, quae alias hanc in rem sunt a nobis accurate congesta; si in veterum denique monumentis id perspicere sit propositum, quod revera continent, non quod ex praecudicata iam opinione contendimus: qui oscum posthac sermonem a romano idiomate sola dialecto distare, obdurate ambigat, quid porro huic certum in his, raturque esse queat, minime videmus. Nec enim in talibus singularia sunt sectanda, quaeque, ut dicitur, extra solis, terraeque vias sunt posita, in penitioris eruditionis ambitionem; sed quae vera, aut veri saltem quam similia videntur. Aes omne Rapinense duodecim continetur lineis, quas heic exhibemus ex duplici eiusdem ad nos perlato exemplari, cuius autographum minime fore desperamus, ut aliquando noscamus de facie, si perduret Societas nostra a domino postulare. Ecce nunc illud πυχίτερδες, ut potuimus, deformatum characterum formis communibus, a

quibus hi nostri parum abeunt. Forma E nunquam in aere nostro comparet, quae tamen saepissime insinuatur duplici I, more archaico.

AISOS PACRIS TOTAI
 MAROVCAI LI+S
 AGNASII II...R.NT.
 AVIATAS TOVTAI
 MAROVCAI OVHIS
 PATRIIS OCRIIS TARIM
 CRISI OVIAS AGINII
 AI CIL.VCAGINII ASVM
 BARV IOLIINIS IIIIRINT
 RIIGIIA PIOINII IOVIA
 PAR IIITVAMAM ATIINA
 SVIINAL...TAI...POPIID

M
 A
 V

Curvarum nullus usus in characterum formis, adeoque pro C lineolas binas in angulum coeuntes sinistrorsum videas sic ζ ; vel dextrorsum sic X , si de literae P complemento agatur. Quae etsi minutiora, praetereunda tamen non erant in eorum gratiam, quorum haec aliquando interesse queant.

Antequam in singula ad instituti nostri rationem inquiramus, monendus est lector, agi in aere de pascuaria controversia *Agnasios* inter ex una parte, ex altera *Aginienses*, quibus adiuncti *Vcaginienses*, qui fortasse *Vicaginienses*, quasi

Agi niensium vicani. Vtrumque sane oppidum hactenus ignotum, sed amplissimum sine dubio, utpote quibus Maruccinorum regionis omnis fines continebantur. *Agnas*, si recte collineant, quae supra coniecimus, eo stetit, quo nunc *Pietrabbondante* V. P. M. ab oppido agnonensi. *Aginium* vero prope *Rapinum*, ubi nunc *Civitatansa*, vel *Civitatansa* XXX. P. M. plus minus ab *Agnate*. *Aginium* ita dictum videri queat ἀπο τῶν ἀγῶν, ut *Agi nienses* idem sonent, ac *Caprasii*. Hinc ἀγριος, *caprarius*. Nam et *Bobianum* a *bobus*, et *Aquiloniam* ab *aquilis*, et *Abellinum* ab *abellis* suam mutuari denominationem, evidens fere est. Quod me nunc monet, ut *Aeculanum*, missis originationibus aliis, quibus aliquando paullo otiosius indulsi, ab *equo* repetam. Sed nolo in his nimius esse, quae parce delibata, salivam ciere, intemperanter tractata, stomachum facere queant. Utrisque a tergo montes continui, de quibus pro iure pabulandi orta controversia, cui *Agnasii* videntur praebuisse occasionem. Causa Romae acta, ut aequum erat, Senatusque decreto, *Agi niensibus*, et *Vcaginiensibus* adiudicata, *Popedii* cura. Inde ex autographo decretum Senatus descriptum, aerique commendatum, *Aginii* propalam fixum. Ex hoc priore exemplari alterum exceptum censeo, quo de agitur, aerique item insculptum, *Popedio* de-

functo, in eiusdem honorem cum eo veluti consepultum. Nec enim aliam video probabilem rationem, qua intelligi queat, eccur in Popedii conditorio hoc reconditum aes fuerit. Nunc singula percurramus.

Aisos pacris. Πρὸτον τὸ φῶς ἐκ Ἑλλὰδος. Nam prima vox mere graeca, estque *iniquus*, *iniustus*. Ergo *aisos pacris*=*iniusta pabulatio*. Siquidem *pacris*, quasi *paclis*, quod latinis *pascuum*, cum παῶ graecis sit *pasco*.

Totai Maroucai lits. Primas voces duas habeo pro tertio casu cum archaica terminatione ad priorem, ut sit: *toti Maruciae*, idest universae Maruccinorum regioni. *Lits*, quae latinis per metathesin primo *stlis*, deinde per apocopen *lis*. Sensus est: *iniusta pascua Maruccinis omnibus litium*, turbarumque occasio, quae ut praecedantur;

Agnasu.uu.r.nt... Posterior haec vox verbi sine cunctatione vim habet in imperandi potestatem. Sed de hac voce paullo infra accuratius.

Aviatas totai Maroucai oviis. *Aviatas* facile adverbium cum desinentia in *as*, ut *alias*, *foras*. Deduxerim ab *avia*, ut *avitus* ab *avo*, reddiderimque *avito iure*, seu *more*. *Oviis* est *oves*, nec pro voce hac Semitica sollicitanda sunt vocabularia.

Patriis ocriis tarim crisi. Prima vox la-

tina omnis, graeca altera, quae $\acute{\alpha}\rho\iota\varsigma$ =*iugum*, *summitas*. *Tarim* pro *monte* accepimus, fortasse a desueto $\tau\acute{\alpha}\tilde{\omega}$, *protendo*, unde $\tau\alpha\rho\omicron\varsigma$ =*celer*. De voce *crisi* puerile est quaerere. Periocham omnem sic exposuimus: *patriis iugis montis aurei*, caetera nihil solliciti. Cum ecce Carabba noster haec nobis ex Vghellio attulit: *Tarinum* nominatum montem hunc in insula Piscariae anno etiam 1166, constare ex Bulla Alexandri III. Rom. Pont., qui montis ditionem confirmat Abbati *Casaurae*, sic dictae a monte hoc, in quo revera auri innotuere fodinae ad Suevorum usque tempora. Idemque demum confirmari ex Bulla S. Petri Caelestini ad an. 1191., qua idibus Iunii asserit iterum monasterii Abbati *montem de Tarino cum rupibus, et silvis eorum*. Et de *Agnasiis* hactenus Senatus romani decreto consultum. Quod sequitur, *Aginenses cum Vicoaginiensibus* attinet. Itaque

Ovias Aginiaei, ac Vcaginiaei asum. Post vocem *Aginiaei*, sic: CII. An pro graecorum $\alpha\gamma\iota$, *ac*, *atque*?

Asum. Forte quasi *adsimul*, unde, nostrum *assieme*, quod romanis *insimul*, ex quo vernaculum *insieme*.

Baru, vel *Bapu* (in auferendi quippe casum) ut in posteriore exemplari, cuius vocis utrum ve-

stigium aliquod adhuc apud indigenas supersit , prorsus ignoro. Videtur montis nomen , qui *Barus* olim , vel *Bapus*.

Ioliinis nil vetat, quin pro *Iulianis* habeamus.

Riigiia. De *basilica* cogitarim, in qua de causa hac pascuaria cognitum, actumque sit, quae oscis *basilica* fuerit, et *Regea* dicta. Sed quatenus haec fuerit, ex biga vocum insequentium, de quibus non liquet, extundere nescierim. Nam etsi *Iovia* facile concilietur cum *regea*, quid interim facies *παρεγρεμενη Pioinii*, vel si mavis, *Pioine*?

IIIrint. Vox haec postrema vim, terminationemque verbi praebet sine controversia, et quidem in *habendi*, *continendive* significationem, sed a quo themate ducendi, hariolari non ausim. Quamquam ecquid ultra dissimulem, verecundiaeque speciem praetendam, qui semel pudorem exui? Priores duas lineas II habeo pro E mera, et pro duabus reliquis substituiam *ge*, quae cum RINT finali coacervatae in scenam proferent EGERINT. Idemque factum statuo pro voce mutila v. 3. de qua paullo supra memini.

Par eituamam Atenavam. Reddo: *ad aedem ipsam iuxta Minervam*. Quandoquidem vocem *eituamam* bifariam dividendam reor sic: *eituam* = *aedem*, et *am* = *eam*, *ipsam*. Ecce enim latet casum *im* pro *eum*?

Suina... tan..... Poped. Priores duae voces omnino corruptae, profligataeque, quas recudendas puto in *Senateis tanginud*, Senatus nempe decreto, Popedii curis impetrato. Haec igitur integra fere totius aeris sententia latino habitu, incessuque procedens :

*Iniqua pascua totius
Maruciae Quaestio (1).
Agnasii agunto ,
Avito more totius
Marouciae, oves
Patriis in iugis montis
Crysi. Oves Aginiae, et Vcaginiaei simul
In Bari Iulianis (2) agunto.
In Basilica Iovia
Iuxta Aedem ad Minervam ,
Senatus decreto. Popedius.*

Haec de aere osco-rapinensi satis, quae si cui refellere placeat, per nos licet, et porro licebit. Vrbanum dumtaxat, non intemperantem, fastidiosumque optamus reprehensorem. Quod si literarum fructus iurgia, simultatesque sint, valeant literati illi omnes, quibus multae literae superba

(1) *Litis argumentum.*

(2) Subaudi : *iugis, collibus.*

ingenerant fastidia cum illorum odio, quos sibi adversarios praesumunt. De *Popedii* nomine ad aeris finem insculpto ne pigeat adnotare: nullum fortasse huic locum fuisse in altero exemplari, quod romano exceptum ab autographo, palam in municipio prostabat unco suspensum ita, ut legi ab omnibus posset. Multoque minus in autographo ipso locus eidem Popedio esse potuit. Sed additum illud oportuit exemplari alteri a monumenti curatoribus, quo Popedii in patriam beneficii tam insignis, tantaeque utilitatis commendaretur memoria. Adeo interest, veterum τῶν κειμηλίων singula, quoad fieri potest, in numerato habere, quibus ignoratis, quaedam παραδοξα, καὶ τὰ ἀρρήτα videri queant!

§. II.

IN MARMOR ANXANENSE PRO COMM. XIII.

De marmore hoc nobilissimo, suique generis sine haesitatione vetustissimo, repetitis iam curis per nos actum, praecipue in Comm. XIII. in quo multi fuimus pro tuenda illius ἀuthenticῃ, quam in dubium revocare nonnulli conati sunt. Quae omnia, ne actum agamus, heic missa facimus, unum contenti marmoris τὸ ἀντιγραφον accuratius exceptum ab Ambrosio Carabba lectorum oculis

subiicere. Quo semel inspecto, sive characterum formae antiquissimae perpendantur, sive voces aliis aliae sine discrimine adglomeratae, quarum nonnullas frustra in lexicis requiras; sive veterum oppidorum, pagorumque nomina cum frentanorum fluminibus *δορικῶς* elata; sive marmoris non integri deminutae fortuito laciniae, qua dextrorsum, qua sinistrorsum; sive demum res ipsa titulo subiecta plane singularis, quae est de sacro quodam Aboriginum, graecorumque foedere per sexaginta fere M. P. inter sese continuatorum: qui adhuc perduret, confictum illud contendere ab homine quodam, cuius nomini parcity, et a quo minus hoc impetrabile fuisset, quam aquam, ut aiunt, e pumice postulare; huic nihil certum posthac, ratumque futurum, arbitramur. Nec porro res est de uno, alterove nummo, quod facile veterator quivis conflare, et imperitis per fucum obtrudere, queat; sed de titulo lineis ad minus quatuordecim *αρχαϊκῶς* decurrente, cuius partes singulae lectorem vel nasutissimum morentur; sententiaque porro omnis rite intellecta, cum sibi consentanea, tum gravissima, temporibusque suis plane adcomodata perspicitur. Nam ad eius aetatem quod attinet, qui eam olim ad belli socialis tempora reieceramus, mutato nunc consilio, ad graecorum vetustiores in oras Hadriatici sinus incursio-

*

nes referimus. De Pelasgis certe refert Halicarnasensis, postquam Hadriaticum sinum pervasere, in interiora sese paullatim insinuasse, Cotiliamque, Tioram, Batiam, Lictamque, urbes aedificasse. Sed lapidis anxaniensis historiolum praestet per summa capita recensere.

Seculi huius initio detectus ille fuit immanes inter rudum aggestus, qui se *Anxani*, oppidi pervetusti, nunc *Lanciano*, conspicuos se dant. Longus palm. duos, latus palmos item duos ultra uncias duas, quo nescio casu, bifariam diffractus. Quod novitate sua cunctorum animos perculerat, publico gaudio exceptum, membranisque chartaceis primo expressum, aere deinde insculpendum curavit Nicolaus de Cecco. Hoc minime contenti cives anxanenses ἀντοργαφον ipsum Neapolim traduxere, iudicium de eo praestolaturi Societatis nostrae Borbonicae, auspice Iosepho Zurlo, qui ea tempestate ab interioribus regni negotiis erat. De re quod nihil certi pronuntiatum, marmor idcirco ad patrios lares revocatum, nunc penes Michalem de Georgio caute adservatur. Eius exemplar primus ad nos transmisit vir quondam amicissimus, Ianuarius Ravizza, quod et ipsi aere incidendum curavimus, et in paucis paullo accuratius, quam quod primitus delatum ad nos fuerat; idque Ambrosii Carabbae opera, qui illud rogatu nostro et diligentius excussit, et religiose exscripsit.

Dorismum olet quaquā vorsum, interdum αεολικῶς decurrit. Spiritus densior nota archaica 4 designatur, et A pro H passim obviat. Vsurpatur aliquando O pro Ω, et Y pro H. Sed in primis notanda forma Ϳ, quae perperam ante habita pro X, nunc nemini dubium, quin stet pro Z mero. In tironum gratiam, dorismis, atque aeolicismis detersum ipsis heic exhibemus, quod conferant licet cum aere ad finem appposito ad τοῦ αὐτογράφου fidem. Restitutiones nostras ex lineolis interiectis, ubi id fieri potuit, internosces.

Zeus Ελευθερίος

Ἱερας ὁμονοία(ς) τῆς αλω(μενης)
 Ευρων Φρεντανων Συμμα(χαν).
 Τὸ Βουλή τοῦ Αυσανου, Παλλα(γου),
 Αυσαντου, τῆς Βυκίας, Ροκυλαα(ς),
 Καὶ Ορτονίας: Τό ζογηον Ἰστωνιου,
 Τοῦ Ατερνου, καὶ Φοραντου, Αειμ..(οὐ
 Παγ)τονομοὶ: Τό κοινον τῆς Κλυ(βίας
 Καὶ τ)αν Σαραντων Φρεντριαν(καὶ Ρο
 τ)αν, Αυδαγ, Γερυλων, Φισ(ιων, Φελ
 τραν, καὶ πα)γτυταλιων Τρινιων(καὶ παν
 τ)αν Σενηλων, κα(ι Τίλιων, καὶ Ευσανων
 Συντεθεικασι. Ὅ(ι)παντες φιλοπατ(ριδες
 Ανηραν Βημα

Vncis conclusa nostra sunt, quae quanti quisque volet, faciat.

Sic autem reddimus:

Iupiter Eleutherius.

Sacro foedere inito

Nobilium Frentanor. Commil.

Quod Senatui Anxani, Pallani,

Ansanti, Byciae, Romuleae,

Et Ortoniae: quod Histonio quidquid adiacet, et

Aterni, et Ferenti, et Aeim...

Indigenae omnes: quod communitas Clibes,

Et Sarantorum Frentanorum, (Ro-

tae), et Audi, Giryli, Phisii, (Pheltri),

Et omnium Italicensium Triniorum, (et omnium)

Senelorum, et (Tilii, et Eusani accessere.):

Patriae amatores universi

Aram posuere.

Haec nunc tam scite, operoseque conficta a numero quodam homine? Eccui vero bono tantum operis susceptum onus, quod nec Mazochii humeri, nec alterius fortasse cuiusvis, ferre valeant? Ecquid de marmoris imminutionibus, unde lacunae non paucae, de quarum expletione vix hariolandi locus suppetit? Hae nimirum non temporis iniuria, casuque mere fortuito, sed de industria ab homine ipso in lapidem inductae, antequam ruderibus ingestum telluri alte infoderetur?..

Age nunc, quod instat, agamus, lectore hoc unum praemonito: Anxanum ab antiquissimis usque temporibus Amphictyonum Thermopylis aequatum, ubi graiorum coibant civitates de rebus gravissimis deliberaturae.

§. II.

MARMORIS PARTES SINGVLAE EXPENDVNTVR.

1. Ζεὺς Ελευθερίος. Iovis huius omnia plena, nummi praecipue, titulique sacri, quos confer in Corpore inscriptionum, aliisque generis eiusdem consarcinationibus.

2. Ἱερὰς ὁμονοίας. Gignendi casus absolutus. Αλωμένης. Part. aor. 2. pass. Ab inusitato αλω, unde αλωμι = *capiō*, *suscipio*.

3. Ἐυρῶν Φρεντῶν Συμμαχῶν. Contracte *εύρων* pro *ευριῶν*, quod possis etiam interpretari *late patentium*; nam foederati ad M. fere P.LX. in longum protendebantur.

4. Τὸ Βουλῇ. Particulam τὸ habeo pro causali *quod*, quae latinis in titulis eiusmodi usitatissima. Βουλῇ autem pro tertio casu stat, qui referendus ad verbum *συντεθεικασι*, vel aliud huiusmodi, quod in fine lacuna importune nobis invidit.

5. Ἀσπῶν, Παλλῶν. Gignendi casus ambo,

ut et caeteri, qui sequuntur, Δωρων de more, quibus ω est pro οὔ. Nolo in Anxani τῷ ἐτυμῷ inquirendo ineptire, multoque minus pro anxanorum nummis spondere. Templum in eo extitisse, traditur in colle praealto, Apollinique sacrum cum iure asyli. *Anxani* πατρονομικὸν *an-xanensis*, vel *anxaniensis*, *Anxae* vero, quae nunc *Gallipoli* in Sallentinis, *Anxanus*: unde apud Plinium, discriminis ergo, *Anxani Sallentini*, ab *Anxa* utique nuncupati.

Anxanum continuo excipit *Pallanum*, cuius meminit tabula Peutingeriana. In monte cognomine arx olim munitissima assurgebat, cuius adhuc moenium reticulorum supersunt vestigia cum ingentibus ruderibus. Distat Anxano M. P. XIII. De Pallani ruinis haec enatarunt titulorum frustula, Carabbae curis collecta, et descripta:

I.

..... IO. M. F

.... APRO

V. an.. NOS. XIIX

Mens. III. D. VIII

Parente. S. Filio

Desidera. TISSIMO

B. M. F.

VERECVNDVS
ORF.M.X.S

Forte sic sanandus: *Verecundus—Orf.Max. servus.*

C.TITATIO

An *C. Ti. Tatìo*, viro duplici prænominè insigni? Quod si velimus, tituli vetustati admodum detrahendum. Sed nil vetat, vocem pro integro nomine accipere.

6. *Ἀνξαντῶ, τὰς Βυκίας, Ρομύλαας, καὶ Ὀρτονίας.* *Ansantinos* populos meminit Plinius, eosque Marsis accenset. De oppido ipso Ansanti nihil hactenus scire, datum. Illud notandum: ab *Ansanto ansantinos nuncupatos.*

Βυκίας, quae et *Buca*, et *Buba*, unde *cives Bucani*, hodie *Penna*. Distat ab Histonio M. P. III. Eius rudera, Romanellio testante, adhuc conspicua in maris sinu. *Βυκία* facile sic dicta a dorico *Βοκος*, et *Βουκος*, qui *bubulus*, et *bubulcus*.

Ρομύλαας. Romulea duplex, Hirpinorum una, quae nunc *Bisaccia*, indigna olim a Romanis passa, ut romana docet historia: Frentanorum altera, de qua hic sermo, ab Anxano M. P. IX.

quae etiamnum *Roma* audit, cuiusque extant adhucdum vestigia minime aspernanda. Heic nuper detectum sepulcrum affabre exstructum cum anaglypho, ubi superne, Parcarum in medio cum Genio alato vir decumbens: hinc munus gladiatorium cum equestre, tum pedestre. Inferne Praeficae cum hominum turba. Ad laevam cadaver feretro impositum. In medio titulus, qui sequitur :

1.

L. NIPIVS. NIPIAL. L. ELEGANS. ET
HOSIDIA. CN. L. CHRESTE, SIBI FECER

Gens *Nipia* nunc primum inauditur, Romuleensium utique praestantissima, cuius et haec altera cietur liberta:

2.

NIP	IAE
SEC	VN
DA	E.L
PR	IMV
LAE	FILIAE
QVA	RTIO
C.	P

Quartio, qui pater *Nipiae libertae*, et ipse libertus videtur *Nipiorum*. *L.* autem *Nipius Elegans* tituli prioris professione architectus proditur ex hoc titulo altero fundi eiusdem:

3.

ELEGANS ARCHITECTVS

Ὀρτονας. Hodie *Ortona a mare*, ut ab aliis sui cognominibus secernatur.

7. *Τὸ ζωνιον Ἰσταγίων*. Ita prorsus. Est autem *ζωνιον* pro *ζώνιον*, quod est *cingulum*, *fascia*. Ergo *τὸ ζώνιον Ἰσταγίων*, incolae circum *Histonium* sistentes. *Histonium*, nunc *Vasto*, an ita dictum, ab *ἰσταῶ*, quod illuc primo sedes fixerunt, qui eo graeci olim appulerunt?

8. *Καὶ τῷ Ἀτερνῷ, καὶ Φοραντῷ, Αἰμ...*
οὐ παντονομοί. De hac lacuna implenda hiscere non audeo. Tantum hic moneo: si de lapide fictitio res erat, ecquid sibi in voce hac decurtanda voluisset veterator, qui in itinere tam longo a via numquam deflexit? *Αἰμ...* oppidi nomen prae se fert mutilatum, quod quale fuerit, viderint alii.

Ἀτερνῷ. *Aternus*, nunc *Pescara*, fluminis una, oppidique nomen.

Φοραντῷ. Nunc *Pherentum* a *Phoranto*, frentanorum amne. An inde dicta *Frentanavilla*,

hodi e *Francavilla*, M. P. XIV. ab Anxano? Cum frentanorum *Pherento* minime confundenda, nec *humilis Ferenta* (sic eam nominat Horatius) prope Venusiam, nec Hernicorum *Ferentinum*.

Οἱ παντονομοί. De hac voce frustra lexicographos sollicites. Coalita autem est ἐκ τῶν παντοῦ, et νομοῦ. Νομοί heic est *plaga, terrae tractus*; Aegyptiisque olim νομοί fuere *provinciae, regiones*. Παντονομοί igitur *regionis incolae universi*.

9. Τό κοινόν τας Κλυβας. Sic facile integrandavox haec postrema. Reddo: *Clibana*, vel *Cluviana* universitas. Et fortasse duplex distinguenda *Cluvia*, Samnitium una, de qua acceperim Frontini locum (1): *Clibes. Ager eius lege Iulia est assignatus. Finitur, sicut ager Bobianus*. Frentana altera ad dextram Viae Traianae, M. P. III. ab Anxano, cuius in marmore nostro iniecta mentio, et in quam consecutis temporibus deductam coloniam novimus ex figlina sequenti, quam debeo viro quondam amicissimo Ianuario Ravizzae:

(1) Script. Agr. pag. 125.

MAX. FIG
COL. CLV

Maximi, vel *maximā figlina coloniae Clu-
viae*. Hoc eodem in loco anno 1744. lapis inven-
tus, quem placet heic referre:

D. M

FLAVIA.COMICE.FECIT
C.CAESIO.METRODORO
CONIVGI.BENE.MERENTI
CAESIA.METRODORA.FILIA.ET
L.CAESIVS.METRODORVS.L.CAESIVS
PROBVS.FILL.FECERVNT.PATRI.DVLCISSIMO
ET.SIBI.ET.SVIS.LIBERTIS.LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE.EORVM.H.M.D.M.A

10. Καὶ τῶν Σαραντῶν Φεντριῶν. Recte *Sa-
rantes Phentrii*, seu *Pentri*; non enim *Pentri*
omnes *frentani*. Sarantes porro ita denominati
a *Saro* flumine, quod nunc *Sangro*.

11. Καὶ Αὐδῶν, Γισιῶν, Φισιῶν. Ex aere
anxanensi mox producendo constat certissime,
Audum, *Fisiumque*, ab anno ad minus aerae
nostrae 165, Anxani conciliabulis fuisse accen-

sitos. Vtrum talis et ante haec tempora extiterit illorum conditio, ecquis certo praestiterit? Aes tale est :

ANXANVM	L	D
EMP.FRENT	CONCILIAB	
L.ARIO	FISIO EVSAN	
ET.M.GAVIO	FELTRO ROTAE	
COS	TILIO ET AV	
	DO	
	D	D

Hi Consules an. V. C. 618. qui aerae vulgaris 165, non Servilius Pudens, et L. Cornelius Scipio Orfitus, uti contra Baronium recte Pagius statuit. Hac itaque tempestate conciliabulis sex, puta *Fisio*, *Eusano*, *Feltro*, *Rotae*, *Tilio*, et *Audo*, Decurionum anxanensium decreto, locus emporii frentanorum datus; mirandumque, de hoc senario conciliabulorum carcere Romanellium quadrigam solvisse Praefectorum annonae, quorum nomina forent *Fisius*, *Eusanus*, *Feltrus*, *Rotae* filius, et *Audus*. At in aere est *Tilio*, non *filio*, quod Romanellio in mentem venit. Et quando de conciliabulis incidit sermo, de his non abs re fuerit haec adnotare, quae viris doctis nota tirones facile fugere queant. *Conciliabulis* praeiabant *Fora*, in quibus, mundinarum causa, coi-

bant agrestes. Pone sequebantur *Conciliabula*, quibus, uti et *Foris*, sui erant magistratus, qui ius dicerent. Coalescebant autem conciliabula e pagis pluribus, ut *Pagi* ipsi e pluribus *Vicis*. Omnibus *Oppida* anteibant, quae moenibus munita esse, oportebat (1). Nostra interea quod interest, cum in marmore anxanensi de *Audo*, *Giryli*, *Fisioque* luculenta sit mentio, occurrat tria reliqua conciliabula tacita fuissent? Hac permoti ratione horum nominibus, quo opportunius visum, marmoris eiusdem hiatus aequavimus, quod demum illius facies integra fere posthac lectori obiciatur. In singula nunc inquiramus nostri memores instituti.

Αυδᾶν. Post *Gaudio*. Portus nominis eiusdem, ubi castrum, vulgo *S. Vito*.

Γιρυλᾶν. Et locus is prisci nominis tenax, qui *Girolo* audit ab amne cognomine. Supersunt adhuc eius vestigia M. P. V. ab Anxano, ubi nunc *Lasserra*. Nec temere *Γιρυλος* hic frentanorum confundendus cum Brettiorum *Cerili*, qui passim in Itinerariis *Cerilla*, et *Carilla*.

Φισίων. Nec minus conciliabulum hoc veteris sui nominis tenax, nam hodie *Frisio*, et *Frisia*, rhotacismo tantum interposito. Distat ab An-

(1) Vid. Tab. Heracl. pag. 398.

xano M. P. II. Horum pleraque humaniter nobis per epistolas tradita abs Antonio Maranca, quo facile in eo agnoscas genus maternum ab Antistite doctissimo Antinorio deductum.

12. Φέλτραν, Παντυταλίων Τρινίαν, καὶ Τιλίων. De *Feltro*, et *Tilio* occupata omnia num. praecedente. Παντυταλίων nomine eos omnes summatim insinuatos arbitror, cum indigenas, tum advenas, qui ad Trinium amnem notissimum incolebant, hodie *Trigno*. Ταλίου, quasi *Vitalion*, nam et *Italia* dicta *Vitalia*.

13. Παντῶν Σεναλῶν, καὶ Ρωτῶν. *Senelus* amnis, nunc vulgo *Senello*. Oritur ab radicibus montis, qui nunc *Montefarano*, inter montes, ut vocant, *Luparios*. De *Rota* dictum supra.

14. Παντες φιλοπατριδες. Oedipo non egent interprete.

15. Ἀνηραν pro ἀνηραν. Δορικῶς. Thema ἀναιρῶ. Aor. 1. Βυμα pro βημα (*aram*) frustra eris, si a lexicis expostules.

Delenda itaque prorsus, quae de voce hac alibi (1) parum felici alite coniecimus cum ἑκατομβης sacro, boviumque numero, quae omnibus nullus in marmore locus datur. Eodemque obelo

(1) Comm. XIII. pag. 49.

transadige, quae de voce *παγτονομοιτο* (1) vano labore conguessimus, quae bifariam dividenda, ut loco suo dictum est, hoc modo: *παγτονομοι το*. Dele item, quae de *Aetio* municipio *ατοπᾶς* sunt commemorata (2). Iure eodem utitor in vocem *ὁμο-νοια* (3), quam *ὁμονοίας* legi, restituique oportere, grammaticorum scito, monemur. Caeteris, brevitatis studio, parcimus, quae ipse per se lector amicus aequi, bonique faciet, postremas hasce *φροντιδας* cum anterioribus omnibus conferens.

§. III.

TITVLI QUIDAM ΑΛΗ EXTRA ORDINEM.

Delatum item ad nos funebre hoc *ἀντίγραφον* exceptum de lapide infra oppidulum M. P. IX. ab Anxano ad *Sagri* ripam, cui suppetias afferre qualescunque, curae fuit. Oppiduli nomen *Piz-zoferrato*.

(1) Ibid. pag. 44.

(2) Ibid. pag. 43. n. 3.

(3) Ibid. pag. 38. n. 1.

F. C

ANNORVM. 35. *Filio*ANNORVM. XI. *a Parenti*BV. s. SVVIS. DVLCISSI. *mis*HOC. PVERO. NIHIL. FVIT. *carius. Mors impi*

A. ERIPVIT. A. PARENTIBVS

MARIA. C. F. SITA

A. XXIII. *v. in coniugio*

Quorsum evaserit linea haec postrema, si *feminae clarissimae* anni iam a primo versiculo fuerant numerati, prorsus non video. An in versu ultimo anni ab inito coniugio designantur? Hoc in casu annorum numerus secundae linea ad minus XXXV. fuerit, necesse erit. Profecto epigrammatis totius tenor singularis est. Hoc certum videtur, monumentum ad gentem *Mariam* esse referendum. Singularias F. C. habeo pro *femina clarissima*, quod plane quadrat *Mariae, C. filiae*. De praenomine filii siletur, quod facile intelligitur idem fuisse cum paterno. Formula *vixit in coniugio* minime insolens. Vid. Gruter. (1) Quod ideo moneo, ne quod infrequens, continuo pro talso, dubiove habeatur. Idem aio de tituli capite, quod incipit ab initialibus F. C., quod similis generis exemplis minime caret. Exscripsit

(1) Pag. 782. n. 6.

Carabba noster saepe laudatus, et cui in his plurimum nos debere fatemur.

Hae curae nostrae novissimae in marmor anxanense nobilissimum una, ac vetustissimum, ad quarum amussim exacta, castigataque omnia volumus, quae huc usque in rem eandem pro re nata elucubravimus (1). Ex quo quivis facile intelligat, quam alte olim Italicorum omnium animis insederit avitae libertatis studium, alienaeque dominationis detestatio. Inde profecta sine dubitatione patrum nostrorum in romanos odia acerbissima, mutuaeque omnium ore celebratae clades. Hinc Caudinarum fama furcularum, ~~et~~ dira *linteatae legionis* exempla, bellique demum omnium funestissimi incendium, quod Hirpini in primis cum Nolanis, fere cum nominis sui excidio, ad extremum usque ferociter sunt persecuti.

In opere Historico MS. Viti Capriolii ἀντιγραφον prostat constitutionis pascuariae frentanorum sarinatum, cuius duplex ad nos delatum exemplar, primum Ambrosii Carabbae, alterum e Polydori, V. C. penu exceptum. Ἀντιγραφον ad laevam Tiferni ripam effossum narratur non procul ab eisdem ostio. In pluribus tamen imminutum mar-

(1) Comm. XII. cum duplici *Mantissa*.

mor erat; quod et ineditum arbitramur; eaque de causa, collato inter se utroque exemplari, et opportunis adnotationibus, quoad per vires licuit, exponendum curavimus. Ad Theodorici regis aetatem retulerim sub initium seculi sexti, quod et Cassiodorus noster fortasse conceperit. Sed de his liberum lectoribus esto sive iudicium, sive arbitrium. Virgulae, punctaque, quae nulla in exemplaribus, per nos addita, ne festinanti lectori mora fiat. Ecce illud:

AD PRINCIPIS IVSTITIAM PERTINET, OMN.. em tollere querelam, MAXIME VBI DE PVBLICO ET PRIVAT..o agitur, INOLITA RENOVARE MANDATA, SI..oportet, et indulgere, ut possint

CAVDERE. *b. EN. e. FICIO MUTATIONIS..* si utile sit pro VICISSITVDINE PROPI COMM.. eatus caularum, QVAE INTIMVS HAVENTES INPE.. dimenta per loca IMPORTVNA, ET NECESSARIA CONSTITVTIONE..egent, pro tempore, PER LOCA PRAEFIGENDQ CANCELLARI..RI AVC.. toritatem.

PROFESSI PECVARIA, REGALI DERELICTO TRANSITV..bre-
VIO. *vi. ARBITRALI DIRECTIONE, TRANSFERRE..* possint locos intra DESIGNATOS, ET STATIONALES CAL.. les, et aestivam PASTVRAM, VEL MANSIONEM FACERE.. Qui propriVM NVMERVM PROFESSI, AVGERE PECO..ra innotescunt, DIPLOMATIS ANNOTATIONEM EXHIBEN..dam curent,

VEL INVENTA RATIONE DEFENDET.. Si constet, fraude, ET DOLO FACTVM, PENALI SCIANt..se fore multa PVNIENDOS. PRAECIPIMVS COQVE.. ut haec nra pasc-
VALIS CONSTITVTIO, QV..am consentaneam ducimus a-
EQVITATI, ET BONI PVBL..ici rationibus, ab omni-
BVS INVIOLATA SER.. vetur
SIS BENE.. COM. . . .
PVBLICI. .
TVR. . .
S. .

Duplex constitutionis huius caput: altero *ino-
lita renovantur mandata de pecuariorum pro-
fessione* observanda; altero *mutationis benefi-
cium* conceditur, quo in gregibus transferendis,
regali derelicto transitu (vulgo *tratturo*), con-
ductores per loca opportuna, et breviora utantur
arbitrali directione. Dum vero *arbitralem* au-
dis, ne cogites de privatorum dumtaxat, sed et
de publicis quoque arbitris.

V. 5. *PROPI.* Vox breviata=*propositi*.

V. 6. QVAE INTIMIVS, in locis pascuariis
penitioribus, adeoque difficilioribus HAVENTES
INPEdimenta. Impedimentorum nomine venit
quidquid supellectilis est in gregis, pastorumque
usum necessariae. A re militari vox mutuata, cui
impedimenta (vulgo *bagaglie*) pastoralis idio-
mate *Buttoreria*.

V. 8. PER LOCA PRAEFIGENDO CANCELLARI. nostri auctoritatem. *Cancellarii* sic dicti a *cancellis*, iidem, ac *Scribae*, quorum partes erant, diplomata conficere, subscribere, regioque consignare sigillo (1). Ergo *cancellarii auctoritas praefigenda per loca* erat cancellarii subscriptio cum regio apposito sigillo. His servatis, licebat conductoribus, transferre pecora intra loca designata, *arbitrali directione*, et *calles stationales*, addito iure iisdem in locis pascendi per aestatem, praerogative *manendi*, nocturno in primis tempore.

Alterum constitutionis caput est de fide servanda numeri pecuariorum professorum (*la rivele*), quem numerum si quis excessisse deprehenderetur, *diplomatis annotationem* exhibere cogebatur, qua nempe palam esset, numerum ante professum, nunc auctum ad iuris formam. *Annotationem* idcirco intelligo superadditionem factam *notationi priori* cancellarii auctoritate. At augeri numerus professus potuerat, etiam sine cancellarii annotatione, casu aliquo sine culpa, et fraude. Haec vis verborum: *vel inventa ratione defendent*, idest, culpa, et fraudis invidiam depellent. Quod nisi praestiterint, evicerintque, sciant, se graviore poena, quam ante, plectendos. Caetera nullam faciunt moram.

(1) Vid. du Cange ad voc. *Cancell.*

**AVCTORIS OPERA OMNIA HACTENVS EDITA,
PROXIMEQVE EDENDA.**

EDITA.

1. Ricerche sull' antica Città di Eclano. In 4. .	3 00
2. Illustrazione dell' antica campagna Taurasina con Lettera Apologetica di risposta. In 4. .	70
3. <i>In Veter. Monum. nonnulla Comm.</i> E sono 18 di numero in Tomi 2 in 8.	3 40
4. Fasti Ilvirali di Pompei con Appendice. In 8.	70
5. Valore della cifra <i>sexts</i> in marmo Pompejano. Consoli voluti Municipali, e lettere apologetiche di risposta. In 8.	35
6. Illustrazione apologetica del marmo Puteolano <i>a Colonia deducta</i> , con Dissert. 2. l' una sul <i>Calcidico</i> , l' altra su di un <i>Bronzo Pompejano</i> rappresentante il piccolo <i>Caligula</i> . In 8.	50
7. Congetture su di un <i>Intronaco pompejano</i> rap- presentante <i>Arianna</i> , e <i>Bacco</i> con lettere due di risposta. In 4.	30
8. Alcuni suggelli antichi spiegati con appendice, ed un' altra Dissertazione aggiunta. In 8. . .	40
9. <i>Prosod. Latinae fundam. cum Parnasso lapi-</i> <i>dario</i> . In 8. grande.	50
10. <i>Dialecticae Institutiones</i> . In 12.	25
11. Analisi di alcune nozioni preliminari al Dritto di Natura. In 8.	30
12. Analisi, e costruzione gramaticale. In 8. . .	12
13. <i>In Cippum Osco-abellanum divinatio</i> . In 8. .	40
14. <i>In Epigrammata quaedam Osca. Exerci-</i> <i>tatio</i> . In 4.	24

15. <i>In Comm. V. suum Auctoris excursus.</i> In 8.	20
16. Pergamene due Eclanesi, l'una della invenzione del corpo di S. Prisco Conf. l'altra di un antico <i>Exultet</i> , in un così detto <i>Rotolo</i> , con sette rami. In 4	70
17. <i>Nupera quaedam Osca cum auctar. in marmor Anzan.</i> In 8.	20
18. <i>Comm. IX. et XVII. in melius recusa.</i> In 8.	40
19. Alcuni tegoli spiegati del Museo Borbonico. In 8.	10
20. <i>Lithopolemos.</i> In 8.	20
21. <i>Musarum ostia honesta.</i> In 8.	45
22. Saggio di Discorsi Panegir. e Morali. . . .	30
23. Se il religioso scolarizzato possa acquistare, e disporre dell' acquistato. In 8.	10
24. Effetti fisici dell'uso del pane e vino consagrati. In 8.	10
25. Origine del culto di S. Maria dell' Arco. . .	
26. Cenno biografico con Iscrizioni pel Cav. Zingarelli. In 8.	10

PROXIME EDENDA.

1. *Pompejana, Farnesiana, Rorgiana, Puteolana, Beneventana excerpta.* Comm. In 4. . .
2. Appendice alla dissertazione sul valore della cifra sexs. In 8.
3. Novello monumento di Baja con altri de' dintorni. In 4.
4. Alcuni titoli del così detto *Vallo di Diana* corretti, e spiegati. In 4.

